

(19)



(10) **LT 2011 001 A**

(12) **PARAIŠKOS APRAŠYMAS**

(21) Paraiškos numeris: **2011 001**

(51) Int. Cl. (2011.01): **G06Q 20/00
G06Q 30/00
G06F 17/00**

(22) Paraiškos padavimo data: **2011 01 19**

(41) Paraiškos paskelbimo data: **2012 07 25**

(62) Paraiškos, iš kurios dokumentas išskirtas, numeris: —

(86) Tarptautinės paraiškos numeris: —

(86) Tarptautinės paraiškos padavimo data: —

(85) Nacionalinio PCT lygio procedūros pradžios data: —

(30) Prioritetas: —

(71) Pareiškėjas:

Linas ARMALYS, Ševčenkos g. 9-9, LT-03223 Vilnius, LT

(72) Išradėjas:

Linas ARMALYS, LT

(74) Patentinis patikėtinis/atstovas:

Reda ŽABOLIENĖ, Advokatės Redos Žabolienės kontora METIDA, Verslo centras VERTAS, Gynėjų g. 16, LT-01109 Vilnius, LT

(54) Pavadinimas:

Tinklinė finansinio aprūpinimo sistema, apimanti kreditoriaus, debitoriaus, tarpininko ir bankų modulius bei šios sistemos panaudojimo būdas

(57) Referatas:

Šio išradimo tikslas yra finansinio aprūpinimo sistema, susidedanti iš kreditoriaus modulio (1), debitoriaus modulio (4), tarpininko - administratoriaus modulio (2) bei bankų modulio (3), kuri užtikrina galimybę debitoriaus modulio (4) vartotojams skolintis pinigus iš kreditoriaus modulio (1), kurio vartotojai yra ne tik juridiniai, bet ir fiziniai asmenys. Tokia sistema taip pat užtikrina galimybę debitoriaus modulio (4) vartotojams skolintis pinigus geresnėmis sąlygomis negu šiuo metu tai vyksta per bankus. Šio išradimo esmė yra sistema, apimanti tokius šios sistemos vartotojus, kaip: kreditoriai, debitoriai, banko atstovai bei tarpininkas, kur minėtas tarpininkas, turintis licenciją teikti investavimo paslaugas, atlieka finansinio atstovavimo funkcijas tarp minėtų kreditoriaus, debitoriaus bei bankų modulių arba tarp atitinkamų šių minėtų modulių vartotojų. Ši finansinio aprūpinimo sistema atlaisvina rinkoje esantį fizinių asmenų, potencialiai galinčių kredituoti juridinius asmenis, segmentą, yra labai patogi ir debitoriams, ir kreditoriams. Šioje sistemoje bankų modulis (3) traktuojamas tik kaip finansinių srautų draudikas, bet ne jų savininkas.

TINKLINĖ FINANSINIO APRŪPINIMO SISTEMA, APIMANTI KREDITORIAUS, DEBITORIAUS, TARPININKO IR BANKŲ MODULIUS BEI ŠIOS SISTEMOS PANAUDOJIMO BŪDAS

TECHNIKOS SRITIS

Šis išradimas susijęs su finansinėmis sistemomis bei komercinėmis struktūromis, susietomis su pinigų srautų judėjimu nuo kreditoriaus debitoriaus link; ypač su sistemomis, kuriose kreditoriaus funkciją atlieka ne tik juridiniai, bet ir fiziniai asmenys.

TECHNIKOS LYGIS

Prekių bei pinigų srautų judėjimas atsirado labai seniai. Tačiau pastarųjų metų pasaulinė finansinė krizė paskatino žmones labiau susimastyti apie finansines sistemas ir jų sąsajas su bankinėmis struktūromis bei kitais potencialiais pinigų rinkos dalyviais.

Žinomas prancūzų patentas Nr. **FR2827979**, publikuotas 2003 m. sausio 31 d. Šiame patente aprašyta internetiniame tinkle esanti sistema, susidedanti iš kreditorių tinklo, debitorių tinklo, aptarnaujančio serverio, duomenų bazės ir sutarčių, leidžiančių atlikti skolimo bei pasiskolinimo operacijas tarp kreditorių ir debitorių. Tačiau šios sistemos dalyviai gali būti tik juridiniai asmenys, nes pagal šiuo metu galiojančias rinkos reguliavimo taisykles (pagal įstatymą) juridiniai asmenys negali tiesiogiai skolintis pinigų iš fizinių asmenų.

Taip pat žinomas korėjiečių patentas Nr. **KR20040099975**, publikuotas 2004 m. gruodžio 2 d. Šiame patente aprašyta internetiniame tinkle esanti sistema, susidedanti iš kreditoriaus tinklo, debitoriaus tinklo, aptarnaujančio serverio, duomenų bazės ir banko. Ši sistema surenka geriausius pasiūlymus iš kreditorių tinklo ir pateikia juos bankui. Atitinkamai bankas gali pateikti geriausius pasiūlymus debitorių tinklui. Tačiau šioje sistemoje aptarnaujantis serveris bei analizuojanti sistema priklauso banko institucijai, todėl ji labiau atstovauja banko interesus. Iš vienos pusės, bankai tokiu būdu geriausiomis sąlygomis pritraukia potencialius išorinius finansinius resursus iš juridinių bei fizinių asmenų, o iš kitos

pusės – bando parduoti tuos kreditus geriausiomis sąlygomis debitorių tinklui. Todėl ši sistema labiau patogi bankams, bet ne debitorių tinklui.

Dar žinomas amerikiečių patentas Nr. US2009210340, publikuotas 2009 m. rugpjūčio 20 d. Šiame patente yra aprašyta sistema, susidedanti iš kreditorių bei debitorių tinklo, kurią aptarnauja internetiniame tinkle esanti interaktyvi terpė. Šio patento pagrindas yra išstobulinta daugiafunkcinė interaktyvi terpė, kuria patogai naudotis visiems šios sistemos dalyviams: registruotis į tinklą, matyti vieni kitus ir bendrauti, formuoti užklausas, pasirašyti kontraktus ir panašiai. Tačiau bendra dalyvių schema iš esmės lieka tokia pati: debitorių ir kreditorių tinklas, kurį sudaro juridiniai asmenys.

Žinomas amerikiečių patentas Nr. US2010070415, publikuotas 2010 m. kovo 18 d. Šiame patente yra aprašyta sistema, susidedanti iš kompiuterių, programinės įrangos, internetiniame tinkle esančios interaktyvios terpės, klientų, paslaugų tiekėjų ir banko. Patente aprašyta schema suteikia galimybę klientams / kreditoriams (fiziniams arba juridiniams asmenims) sumokėti pinigus už paslaugas ne tiesiogiai, bet per banką siunčiant bankui atitinkamus nurodymus, naudojant aukščiau minėtą interaktyvią terpę. Minėti nurodymai gali būti pateikiami kaip čekiai, kurie yra saugiai nuskenuojami ir persiunčiami kompiuteriniu tinklu nuo kliento bankui. Šios sistemos dalyviai gali būti ir juridiniai, ir fiziniai asmenys, tačiau ši sistema yra labiau atsiskaitomojo pobūdžio.

Artimiausia pagal technikos lygį yra japonų paraiška Nr. WO2010113283, publikuota 2010 m. spalio 7 d. Šioje paraiškoje yra aprašyta lanksti kreditorių / debitorių sistema, apimanti kreditorių ir debitorių tinklus bei interaktyvią terpę. Šioje sistemoje yra daugybė kreditorių, kurie tam tikromis sąlygomis yra pasirengę paskolinti tam tikrą pinigų sumą debitoriams. Šios sistemos esmė yra ta, kad kreditorių paskolos yra išduodamos debitoriams aukciono principu, t.y. – pinigus gauna tas debitorius, kuris pasiūlo geriausias sąlygas kreditoriui. Tačiau ši sistema labiau atstovauja kreditorių interesus, nes debitoriai, kuriems yra reikalingi pinigai geriausiomis sąlygomis, gali gauti juos faktiškai tik blogiausiomis sąlygomis. Kitas šio išradimo aspektas – tokių aukcionų dalyviai gali būti tik juridiniai asmenys.

Kaip matome, pasaulyje yra nemažai gerai techniškai bei programiškai išstobulintų kreditorių / debitorių interaktyvių terpių bei sistemų, tačiau dauguma jų atstovauja labiau kreditorių, o ne debitorių, interesus. Iš kitos pusės, tokiose

sistemose dalyvauja tik juridiniai asmenys, kurių kiekis pasaulio mastu yra žymiai mažesnis už fizinių asmenų, potencialiai galinčių dalyvauti tokiose sistemose, kiekį. Be to, pagrindinį vaidmenį, valdymą bei sprendimą tokio pobūdžio sistemose dažniausiai atlieka bankai, kurie labiausiai ir atstovauja galutinių kreditorių (dažniausiai formaliai savus) interesus.

IŠRADIMO ESMĖ

Šiuo išradimu siekiama sukurti tokią finansinio aprūpinimo sistemą, apimančią kreditoriaus modulį, debitoriaus modulį, tarpininko - administratoriaus modulį bei bankų modulį, kur, naudojant aptarnaujančių serverių sistemą, šie minėti moduliai atitinkamai sujungti tarpusavyje ir sudaro internetiniame tinkle esančią interaktyvią terpę,

kuri užtikrintų:

galimybę debitoriaus modulio vartotojams (juridiniams asmenims / įmonėms) skolintis pinigų iš kreditoriaus modulio, kurio vartotojai yra ne tik juridiniai, bet ir fiziniai asmenys;
galimybę debitoriaus modulio vartotojams skolintis geresnėmis sąlygomis (pvz. žemesnis paskolos procentas) negu jie gali skolintis per banką įprastiniu būdu.

Šio išradimo esmė yra sistema,

apimanti tokius šios sistemos vartotojus: kreditoriai (juridiniai bei fiziniai asmenys), debitoriai (juridiniai asmenys), bankai (juridiniai asmenys) bei tarpininkas-administratorius,

kur minėtas tarpininkas - administratorius,

turintis licenciją teikti investavimo paslaugas,

visiems sistemos vartotojams (dalyviams) prieinamas kaip internetiniame / komunikaciniame tinkle esanti interaktyvi terpė arba administracinė institucija,

atlieka finansinio atstovavimo funkcijas

tarp minėtų kreditoriaus modulio, debitoriaus modulio bei bankų modulio arba

tarp atitinkamų šių minėtų modulių vartotojų / dalyvių.

Esminis šio išradimo išskirtinumas yra tas, kad tokioje sistemoje:

kreditoriaus modulio vartotojai (ne tik juridiniai, bet ypač fiziniai asmenys) gali skolinti savo pinigus debitoriaus modulio vartotojams (juridiniams asmenims), t.y. tokia sistema atlaisvina rinkoje esantį fizinių asmenų, galinčių kredituoti juridinius asmenis, segmentą; labiau yra atstovaujami debitoriaus modulio vartotojai, o ne bankų modulio vartotojų interesai;

bankų modulio vartotojų vaidmuo yra ne pagrindinis, bet tik šalutinis, nes šioje sistemoje bankų modulis traktuojamas tik kaip finansinių srautų draudikas, bet ne jų savininkas.

TRUMPAS BRĖŽINIŲ FIGŪRŲ APRAŠYMAS

Fig. 1 yra pavaizduota finansinio aprūpinimo sistemos struktūrinė schema, susidedanti iš kreditoriaus modulio (1), tarpininko - administratoriaus modulio (2), bankų modulio (3) ir debitoriaus modulio (4).

TINKAMIAUSI ĮGYVENDINIMO VARIANTAI

Pastebėta, kad pasaulyje egzistuoja nemažai internetiniame tinkle esančių / veikiančių interaktyvių sistemų, susietų su kreditoriais ir debitoriais, kur kreditoriai atitinkamomis sąlygomis gali paskolinti savo finansinius išteklius debitoriams. Tačiau tokiose esamose sistemose taip pat egzistuoja ir kelios problemos. Viena iš jų yra ta, kad tokiose sistemose dalyvauja tik juridiniai asmenys, nes pagal galiojančios rinkos reguliavimo taisyklės juridinis asmuo (įmonė) negali tiesiogiai skolintis iš neprofesionalių klientų, t.y. iš fizinių asmenų. Kita problema yra ta, kad tokios ir panašios minėtos interaktyvios sistemos labiau atstovauja kreditorių negu debitorių interesus. Ir dar viena problema yra ta, kad daugumoje atvejų visų šių interaktyvių terpių valdytojai bei finansinių (turimų ir potencialių) srautų savininkai

yra bankai, kurie ima pinigus ne tik už minėtų finansinių srautų draudimą, bet ir už jų „nuomą“ / skolinimą.

Taip pat pastebėta, kad pakankamai daug laisvų finansinių išteklių yra užšaldyti fizinių asmenų sąskaitose, už kurias bankai (ypač pastaruoju metu) moka labai nedidelius palūkanų procentus, o už einamuosius indėlius (einamąjį sąskaitos likutį) dažnai išvis nemoka. Tačiau šiais minėtais fizinių asmenų finansiniais ištekliais bankai naudojasi ir gauna pajamas, kurių tik santykinai maža dalis tenka indėlio savininkui – fiziniam asmeniui.

Iš esmės įmonė turi tam tikras galimybes skolintis ne per banką, bet iš fizinių arba juridinių asmenų, tačiau tie būdai yra pakankamai sudėtingi ir reikalauja daug administracinės priežiūros. Štai yra pateikiami trys tokie skolinimosi pavyzdžiai.

Įmonė gali pasiskolinti iš kreditorių ne per bankus, bet, išleisdama įmonės obligacijas, tiesiai per finansinį tarpininką. Tačiau obligacijų išleidimo procedūra yra labai sudėtinga, turi būti išleidžiamos apibrėžtos emisijos obligacijos ir su iš anksto apibrėžtu pelningumu. Taip pat minėtos obligacijos turi išleidimo terminą, išpirkimo terminus, negali būti parduotos arba nupirktos bet kuriuo laiko momentu. Dėl šių priežasčių minėtas obligacijų kelias nėra lankstus. Tam tikrą jo lankstumą galėtų užtikrinti tik obligacijų likvidumo tarpininkas, tačiau tokiu atveju pati sistema taptų dar sudėtingesnė ir brangesnė administravimo prasme.

Įmonė gali pasiskolinti iš banko, tačiau šiuo atveju įmonė bankui moka ne tik už riziką, kad ji taps nemoki, bet ir už finansinius resursus, kuriuos bankas turi pritraukti, siekiant prafinansuoti įmonę. Taip pat svarbus ir rinkos galios faktorius: įmonė, kuri valdo didelius finansinius srautus, yra žymiai svaresnė už įmonę, kuri to neturi, o tik prašo pinigų mainais už palūkanas.

Kadangi įmonei yra labai svarbus klientų lojalumas, nes paprastai klientas renkasi tos įmonės prekes arba paslaugas, kurios atžvilgiu yra lojalesnis, todėl įmonė gali stengtis didinti klientų lojalumą. Vienas iš dažnai naudojamų būdų yra nuolaidos. Tačiau šiuo atveju efektas yra prieštaraujantis tikslui: įmonė siekia didinti savo

apyvartas ir pelningumą, tačiau teikdama nuolaidas ji abu šiuos rodiklius per vieną prekę mažina. Dažnu atveju teigiamas efektas gaunasi dėl pritrauktų papildomų klientų, t.y. klientai nebeperka kitos prekės be nuolaidos, o perka šią su nuolaida. Tačiau abiem gamintojams ėmus taikyti nuolaidas, efektas neutralizuojasi ir abi įmonės lieka su sumažėjusia apyvarta bei pelningumu. Šiais abiem atvejais tiesioginis kliento interesas yra ne įmonės sėkmė, o mažesnė kaina už didesnį kiekį arba geresnę kokybę.

Šiuo metu įprasta kreditorių ir debitorių sistema susideda iš tokių modulių: juridinių asmenų kreditoriaus modulio, juridinių asmenų debitoriaus modulio ir banko modulio. Jeigu tokioje įmonių kreditavimo sistemoje dalyvauja fiziniai asmenys, jie paprastai dalyvauja per banką ir yra visiškai atskirti nuo šio proceso ir nežino, kam yra skolinami jų pinigai. Taip pat dažnai ne tik nedalyvauja, bet tiesiog nežino, kad jų sąskaitoje minėti užšaldyti finansiniai ištekliai išvis dalyvauja kokiam nors procese, pvz. atlieka kreditavimo funkciją.

Siekiant išlaisvinti fizinių asmenų minėtas užšaldytas lėšas, turėti galimybę panaudoti jas debitorių labui, mažiau priklausyti nuo bankų sąlygų, labiau atstovauti debitorių (skolintojų) interesus ir suteikti galimybę pačiam fiziniam asmeniui pasirinkti, kokią konkrečią organizaciją jis norėtų prakredituoti ir kokią naudą iš to norėtų gauti, buvo sukurta nauja finansinio aprūpinimo sistema.

Fig. 1 yra pateikta šio išradimo finansinio aprūpinimo sistemos struktūrinė schema, susidedanti iš kreditoriaus modulio (1), tarpininko - administratoriaus modulio (2), bankų modulio (3) ir debitoriaus modulio (4). Šią sistemą sudaro tinkle esanti interaktyvi terpė, prie kurios atskirų minėtų modulių tam tikromis sąlygomis gali prisijungti tam tikros registruotų žmonių grupės.

Prie minėto kreditoriaus modulio (1) gali prisijungti fiziniai arba juridiniai asmenys, norintys dalyvauti finansinio aprūpinimo sistemoje kreditorių vaidmenyje, t.y. kaip kreditoriai. Tokiu būdu prie kreditoriaus modulio (1) prisijungę minėti asmenys, formuojantys kreditorių tinklą, yra kreditoriai. Pagrindinis tokio modulio privalumas yra tas, kad prie jo gali prisijungti ne tik juridiniai, bet fiziniai asmenys, kurie šioje sistemoje yra labiausiai pageidaujami. Tokių prisijungusiųjų asmenų (kreditorių) gali būti daug. Prie kreditorių modulio (1) prisijungę asmenys

(kreditoriai) gali matyti juridinių asmenų (įmonių), pageidaujančių gauti skolon tam tikrą pinigų sumą, sąrašą. Minėtoje interaktyvioje terpėje (pvz., interneto portale) prisijungęs kreditorius gali nurodyti sumą ir įmonę, kuriai jis šią sumą suteikia. Toliau, naudojant tiesioginio mokėjimo bank-link tipo suformavimą, prijungiant kreditorių kaip klientą prie savo banko sąskaitos, kreditorius atlieka pavedimą iš savo internetinio banko sąskaitos į tarpininko - administratoriaus modulio (2) nurodytą sąskaitą, t.y. į surenkamų pinigų fondą. Taip pat kreditorius gali patvirtinti arba nurodyti, kad jo lėšos, pervestos į minėtą pinigų fondą, vėliau turi būti laikomos viename iš nurodytų (šalies) komercinių bankų.

Prie debitoriaus modulio (4) gali prisijungti juridiniai asmenys (įmonės), norintys gauti finansinę paskolą iš fizinių arba juridinių asmenų ir pateikiantys atitinkamą pageidavimą tarpininko - administratoriaus moduliui (2). Tokiu būdu prie debitoriaus modulio (4) prisijungę asmenys, formuojantys debitorių tinklą, yra debitoriai.

Prie bankų modulio (3) gali jungtis bankų atstovai. Dalyvaujančių bankų gali būti nemažai (vienas, keli, arba daug).

Pagal galiojančias rinkos reguliavimo taisykles įmonė negali tiesiogiai skolintis pinigų iš neprofesionalių kreditorių (iš fizinių asmenų), todėl šio išradimo sistemoje egzistuoja tarpininko - administratoriaus modulis (2), prie kurio prisijungia juridinis asmuo, toliau vadinamas tiesiog tarpininku, turintis atitinkamą leidimą (licenciją) teikti investavimo paslaugas. Minėtame tarpininko - administratoriaus modulyje (2) susijungia keli informaciniai srautai: informacija apie debitorius ir apie jų ketinimą pasiskolinti tam tikrą pinigų sumą ir informacija apie kreditorius, kurie gali / ketina paskolinti tam tikram debitoriui tam tikrą pinigų sumą. Tam, kad kreditoriai matytų, kokie yra debitorių pageidavimai, tarpininkas turi atitinkamu formatu pateikti šią informaciją kreditoriui. Vėliau kreditorius duoda nurodymą tarpininkui paskolinti tam tikrą pinigų sumą pasirinktam debitoriui pasirinktomis sąlygomis ir pervesti šią pinigų sumą į minėtą fondą, priklausančią tarpininko - administratoriaus moduliui (2). Taip pat kreditorius per minėtą tarpininką gali įpareigoti debitorių priimti sprendimą, kuriame iš bankų turi būti laikomi jo (kreditoriaus) pinigai. Minėtame fonde susirenka kreditoriaus (kreditorių tinklo) lėšos. Debitoriai, prisijungę prie minėto debitoriaus modulio (4), turi galimybę, kurią suteikia tarpininkas, matyti, kokia šių pinigų dalis yra skirta būtent

jiems. Vėliau debitoriaus modulio (4) vartotojai susisiečia su bankų modulio (3) vartotojais ir aptaria finansinių lėšų paskolos sąlygas bei pasirenka tinkamiausią banką. Siekiant gauti iš banko palankiausias paskolos sąlygas, tarpininkas gali skelbti konkursą, nes skolinami pinigai, nors ir yra banko sąskaitoje, tačiau tiesiogiai bankui nepriklauso. Konkurso keliu arba kitoku būdu (pvz., nurodo kreditorius) debitorius turi teisę pasirinkti, kuriame iš bankų bus laikomi iš kreditorių paskolinti tarpininko administruojamame fonde laikomi esantys pinigai - kas yra argumentas, siekiant geresnių finansavimo sąlygų. Kai debitorius pasirenka banką - paskolos tiekėją, prisijungęs prie minėto debitoriaus modulio (4), apie tai praneša kreditoriui ir tarpininkui: tarp visų šios finansinio aprūpinimo sistemos dalyvių pasirašomos atitinkamos sutartys. Tada kreditoriaus lėšos, laikomos minėtame pinigų fonde, yra priskiriamos ir suteikiamos debitoriui. Kreditorius turi galimybę sugrąžinti savo lėšas atgal į savo sąskaitą bet kuriuo metu, nes šios minėtos priskirtos ir suteiktos lėšos yra valdomos tarpininko - administratoriaus modulio (2) minėtame fonde, o ne bankų modulio (3) atstovų. Tokioje finansinio aprūpinimo sistemoje bankas atlieka tik draudiko funkciją, kadangi jis tiesiog perskolina kreditorių patikėtus pinigus debitoriui, prisiimdamas tik debitoriaus nemokumo riziką ir - per centrinį banką - suteikdamas garantiją kreditoriaus patikėtoms lėšoms. Formaliai bankas išlieka skolintojų ir indėlių laikytoju, tačiau nebevaldo pinigų srautų, nes ta pati pinigų suma, skolinama iš banko, ir bus pervesta į tą patį banką, bet tik tuo atveju, jeigu visi sistemos dalyviai suderina visas paskolos sąlygas tarpusavyje. Tokiu būdu kreditorius visiškai nerizikuoja, kad praras savo pinigus dėl debitoriaus nemokumo problemos.

Tam, kad kreditorius būtų suinteresuotas skolinti pinigus debitoriui, debitorius pagal sutartį kas tam tikrą laiko periodą įsipareigoja mokėti kreditoriui tam tikrus honorarus, pvz.: sutartą procentą nuo debitoriaus apyvartos. Tokioje sistemoje debitorius nauda yra ne tik ta, kad jis gali gauti paskolą palankesnėmis sąlygomis, bet ir ta, kad kreditorius tampa tam tikru debitoriaus dalininku (tarsi akcininku). Skirtumas nuo akcininko tik tas, kad šioje sistemoje kreditorius pretenduoja į debitoriaus apyvartos (pardavimų) dalį bei tampa lojalus debitoriaus atžvilgiu, kadangi tampa suinteresuotas debitoriaus apyvartos didėjimu ir jo komercine sėkme. Gali būti taikomos ir kitos minėtų honorarų formos, kurios keltų kreditorių lojalumą debitoriaus atžvilgiu.

Taip pat reikia pažymėti, kad:

minėtas tarpininko - administratoriaus modulis (3) suteikia galimybę kreditoriaus modulio (1) vartotojams perleisti minėto indėlio laikymo vietos bankų modulyje (3) sprendimą debitoriaus moduliui (4) ir tokiu būdu debitoriaus modulis (4) tampa finansinių resursų perskirstytoju;

bankų modulio (3) vartotojai netenka galimybės už kreditoriaus modulio (1) vartotojus nuspręsti, kam turi būti paskolinti jų (kreditorių) pinigai;

debitoriaus modulis (4) iš bankų modulio (3) perka tik perdraudimo paslaugą, o ne finansinių resursų suteikimą (kaip tai yra šiuo metu).

Pati finansinio aprūpinimo sistemos interaktyvi terpė yra visiškai automatizuota: visi procesai vyksta automatiškai pagal nustatytus laikus ir etapus, įskaitant įvairių papildomų (sub) procesų inicijavimą, koregavimą, patvirtinimą ir paleidimą. Taip pat atitinkamoms žmonių grupėms yra galimybė prisijungti prie sistemos skirtingais lygiais (t.y. kiekvienam vartotojui yra suteikiamos tam tikros teisės ir tam tikri apribojimai) ir prie skirtingų jos modulių, siekiant užtikrinti sistemos įvairiapusį funkcionalumą skirtingais lygiais.

IŠRADIMO APIBRĖŽTIS

1. Finansinio aprūpinimo sistema, susidedanti iš kreditoriaus modulio, kurį sudaro kreditorių tinklas, ir debitoriaus modulio, kurį sudaro debitorių tinklas, b e s i s k i r i a n t i tuo, kad papildomai turi tarpininko - administratoriaus modulį (2) bei bankų modulį (3),

kurioje:

kreditorių, debitorių, tarpininko ir bankų atstovai prisijungia prie atitinkamų minėtos interaktyvios terpės kreditoriaus (1), debitoriaus (4), tarpininko - administratoriaus (2) ir bankų (3) modulių bei atlieka visą eilę jiems prieinamų funkcijų;

debitorius pateikia pageidavimą pasiskolinti tam tikrą pinigų sumą iš kreditorių (juridinių arba fizinių asmenų) per tarpininką;

tarpininkas pateikia informaciją apie debitorių pageidavimus kreditoriams;

kreditorius duoda nurodymą tarpininkui paskolinti (užrezervuoti) tam tikrą pinigų sumą pasirinktam debitoriui pasirinktomis sąlygomis ir pervesti šią pinigų sumą į minėtą fondą, priklausančią tarpininkui;

tarpininkas pateikia informaciją debitoriams apie jiems potencialiai prieinamas / priklausančias finansines lėšas;

debitorius susisieikia su bankų atstovais ir derina paskolos sąlygas;

debitorius pasirenka (konkurso keliu arba pagal kitą kriterijų) vieną iš bankų, priklausančių bankų moduliui (3), ir praneša apie tai tarpininkui bei kreditoriui;

visi šios finansinio aprūpinimo sistemos dalyviai pasirašo atitinkamas sutartis ir tarpininkas priskiria bei perveda kreditoriaus lėšas debitoriui;

kur:

naudojant aptarnaujančių serverių sistemą, visi minėti kreditoriaus (1), debitoriaus (4), tarpininko - administratoriaus (2) ir bankų (4) moduliai yra atitinkamai sujungti tarpusavyje ir sudaro internetiniame

tinkle esančią interaktyvią terpę, prieinamą atitinkamoms vartotojų grupėms su atitinkamomis prisijungimo teisėmis;

tarpininko - administratoriaus modulis (2), turintis licenciją teikti investavimo paslaugas, užtikrina galimybę debitoriaus modulyje (4) vartotojams (debitoriams) skolintis pinigus iš kreditoriaus modulyje (1), kurio vartotojai (kreditoriai) yra ne tik juridiniai, bet ir fiziniai asmenys; minėtas tarpininko - administratoriaus modulis (2), kuris visiems finansinio aprūpinimo sistemos vartotojams / dalyviams yra prieinamas kaip internetiniame / komunikaciniame tinkle esanti interaktyvi terpė arba administracinė institucija, atlieka finansinio atstovavimo funkcijas tarp minėtų kreditoriaus (1), debitoriaus (4) bei bankų (3) modulių arba tarp atitinkamų šių minėtų modulių vartotojų / dalyvių;

bankų modulyje (3) vartotojų vaidmuo yra ne pagrindinis, bet tik šalutinis, nes šioje sistemoje bankų modulis (3) traktuojamas tik kaip finansinių srautų draudikas, bet ne jų savininkas ir / arba valdytojas.

2. Finansinio aprūpinimo sistema pagal 1 punktą, b e s i s k i r i a n t i tuo, kad minėtas kreditorius gali nurodyti banką, kurį turi pasirinkti debitorius.
3. Finansinio aprūpinimo sistema pagal 1 arba 2 punktą, b e s i s k i r i a n t i tuo, kad kreditoriaus (1), debitoriaus (4), tarpininko - administratoriaus (2) ir bankų (3) modulių vartotojų kiekis gali būti įvairus ir skirtingas, ribojamas arba neribojamas.
4. Finansinės aprūpinimo sistemos panaudojimo būdas, apimantis minėtų kreditoriaus (1), debitoriaus (4), tarpininko - administratoriaus (2) ir bankų (3) modulių panaudojimą, b e s i s k i r i a n t i s tuo, kad ši finansinio aprūpinimo sistema yra pagal bet kurį vieną arba kelis iš aukščiau minėtų 1-3 punktų.

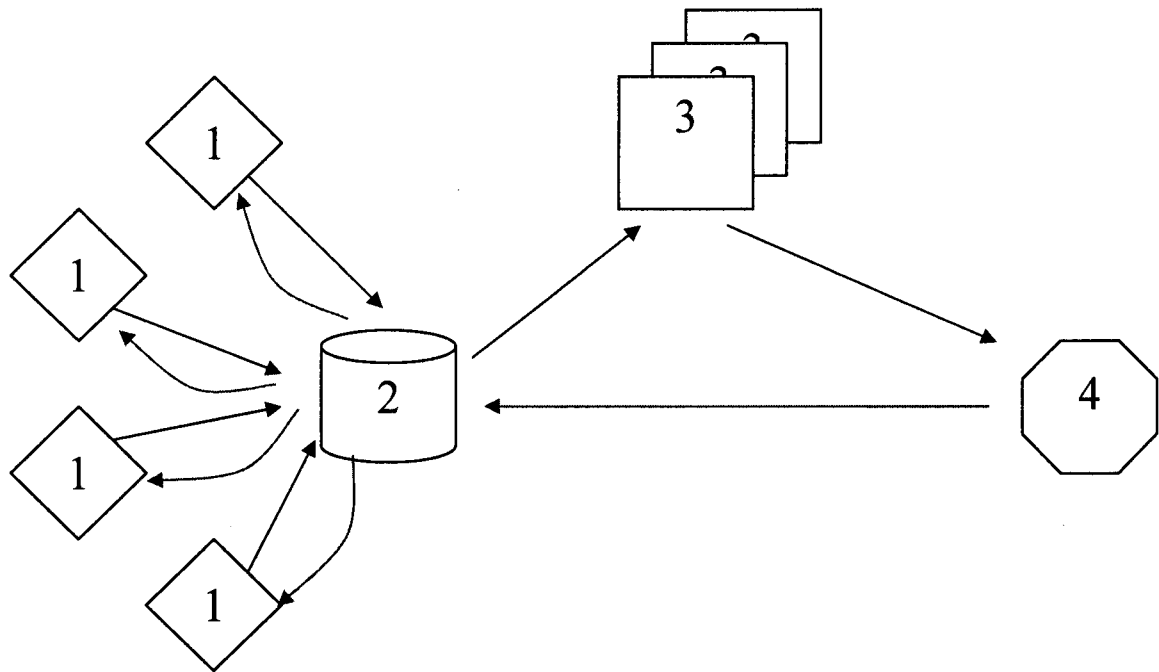


Fig. 1